

پیام ما به شوکت میرضیایف، رئیس‌جمهور ازبیکستان

(ترجمه)

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله و على آله وصحبه و بعد:

شوکت میرضیایف!

تو در سخنرانی خود در چهل و ششمین جلسه شورای حقوق بشر سازمان ملل در سال 2021م گفتی که: «در چارچوب وارد کردن میکانیزم ملی پیشگیری از شکنجه، هرگز اجازه نخواهیم داد که هرگونه شکنجه غیر انسانی که کرامت انسان را پایمال می کند، صورت گیرد و این سخن ما وابسته به محدوده زمانی معین نیست. ما پروتکل اختیاری کنوانسیون مبارزه با شکنجه را تصویب خواهیم کرد». تو خوب می دانی که ازبیکستان به این توافق پیوسته است و تعهد کردی که مردم ازبیکستان را از جرایم شکنجه محافظت کنی و در همین سال، بر یک تصمیم جدید "درباره بهبود سیستم پیشگیری از شکنجه" امضا کردی و برای این منظور، دوره های آموزشی در عرصه مبارزه با شکنجه و تعذیب برای سازمان هایی که در تحقیقات سریع، پیشین و تحقیقات نخستین فعالیت دارند، برای کارکنان مؤسسات اجرایی برگزار گردید و هم چنان در ۱۹ جولای ۲۰۲۳م یک دوره آموزشی در منطقه تاشکند با موضوع "بهبود مهارت های حرفه ای کارکنان ادارات دولتی در تهیه ششمین گزارش جمهوری ازبیکستان در خصوص اجرای توافق نامه سازمان ملل علیه شکنجه و سایر اقدامات خشونت آمیز یا غیر انسانی یا تحقیر آمیز" برگزار گردید. به گزارش خبرگزاری محکمه عالی جمهوری ازبیکستان؛ ازبیکستان اکنون بر بیش از ۸۰ سند بین المللی در زمینه حقوق بشر و آزادی ها تعهد دارد. به این منظور، نظام ازبیکستان چندین جلسه و همایش برگزار و تصامیم در داخل کشور اتخاذ کرده است.

با وجود تدابیر و تصامیمی که برای تأمین حقوق بشر و آزادی های شهروندان ازبیکستان اتخاذ شده است، در تاریخ ۴ جنوری ۲۰۲۴، افسران امور داخلی با کمک استخبارات در تاریکی شب به خانه های برخی از برادران ما در تاشکند که شباب حزب التحریر هستند و در سال های ۲۰۰۰-۱۹۹۹م محکوم و پس از سالیان طولانی آزاد گشته بودند، یورش برده و تعدادی از آنان به شکل وحشیانه و ترسناک از سوی نیروهای ویژه نقاب دار دستگیر شدند... این جوانان بازداشت شده در وزارت داخله به شدت تحت شکنجه قرار گرفتند.

این 23 عضو حزب التحریر که به طور غیرقانونی از 9 می 2024م بازداشت و محاکمه شان در منطقه شیخان طهور در شهر تاشکند شروع شد، در جلسه قضایی شان به قاضی شرح دادند که چگونه پس از دستگیری به شدت شکنجه شده اند، از جمله:

۱. پس از احضار شباب به دفتر امور داخلی، بر سرهای شان کیسه های پلاستیکی نهاده شد و به مدت دو روز فشارهای شدیدی بر آن ها اعمال و از ساعت دو شب تا شش صبح شکنجه می شدند.

۲. این شباب مجبور شدند که بر روی اقرارخط جبری که پیشاپیش توسط هیأت تحقیق آماده شده بود، امضا کنند تا به عنوان سند اساسی برای لایحه اتهام مورد استفاده قرار گیرد و این اقرارخط به شکل ذیل اخذ گردد:

الف) اگر هیچ کس از شباب بر این اقرار خط امضا نکند، همسرش را به دفتر آورده و بر وی تجاوز می کنند...

ب) یکی از شباب به احضار پسرش که در خارج از کشور درس می خواند تهدید شد و به این گونه مجبور به امضا شد.

ج) شباب دیگری به دفتر امور داخلی احضار و مجبور شد تا بر روی اقرارخط امضا کند که اگر نکند، پسرش به زندان خواهد رفت.

د) در یک مکان دیگر، پیش از آغاز تحقیق به یکی از برادران ما، جریان برقی وصل شد.

این واضح است که قانون و مقررات ازبیکستان به شدت بازداشت و حبس خودسرانه و ظالمانه را ممنوع قرار داده است؛ اما مقامات این رژیم هم‌چنان به رفتار ظالمانه خود ادامه می‌دهند. برای افراد مذکوری که در تاشکند دستگیر شدند، هیچ دلیل مادی برای اثبات اتهام آن‌ها وجود ندارد و هیچ گواهی نیز علیه آن‌ها موجود نیست! با این حال، آن‌ها بدون هیچ سند قانونی دستگیر شدند! با وجود این که جمهوری ازبیکستان به کنوانسیون متحدان سازمان ملل در مقابل شکنجه پیوسته است، بازهم می‌بینیم که تخطی کرده و شباب ما را به شدت شکنجه می‌کند. شباب ما مجبور کرده شدند که به تقدیم اقرارها و شواهد اجباری -توسط افسران تحقیقاتی- بپردازند و ماده ۱۵۹ و ۲۴۴ از قانون جمهوری ازبیکستان، که در دوران نظام قدیمی کریموف برای اعضای حزب‌التحریر استفاده می‌شد، اکنون بالای همه این شباب در حال تحمیل است.

در این جا می‌پرسیم: چگونه نظام ازبیکستان جرئت می‌کند که شباب ما را به دلیل ربنا الله گفتن شان دست‌گیر و شکنجه کند؛ درحالی که این جوانان ما برای بهبود اوضاع ازبیکستان و مردمش تلاش به خرج می‌دهند؟ در عین حال، چگونه به مجرمان و افراد بداخلاق اجازه می‌دهند که آزادانه و به راحتی به فساد و سرقت پرداخته و این سرزمین را تخریب کنند؟ چگونه؟ آیا مگر این نظام شعارهای آزادی اندیشه و عقیده خود را فراموش کرده است؟

آنچه در ازبیکستان رخ داده و می‌دهد، تأیید شکست نظام سکولار از نظر مفکوره و دلیلی بر استمرار متنفذین بر گام‌های کریموف سفاک است... و گرنه چرا این نظام به بازداشت و شکنجه شباب حزب‌التحریر که بیش از بیست سال جوانی خود را در زندان‌های ازبیکستان گذرانده‌اند، رجوع می‌کند؟ چرا این نظام دروغ می‌گوید و از روی افتراء اتهاماتی را مطرح می‌کند که هیچ اساسی ندارد؟

محکومیت کسی به خاطر اندیشه و باورش، امری جدید برای مردم ازبیکستان نیست؛ زیرا آن‌ها از دوران نظام کریموف به این امر عادت داشتند که می‌توانست هر فردی را که بی‌گناه بود، مجرم تلقی نماید. اما مسأله متعجب‌کننده اینست که رهبران رژیم فعلی به نقشه و گام‌های رژیم گذشته ادامه می‌دهند، در حالی که ادعا می‌کنند با نظام گذشته در "سیاست سرکوب و تحریف" متفاوت‌اند!

ما در اینجا برای تان فهرست نام‌های برادران خود را که در منطقه شیخان طهور در شهر تاشکند محاکمه می‌شوند، ارائه می‌کنیم:

۱. یعقوبوف مورادجان نعمتاوفیتش؛

۲. أفضلوف محمود دادابوفیتش؛

۳. أعلموف عصام الدین جالوفیتش؛

۴. حکمتوف فخرالدین شرفوفیتش؛

۵. فاضل بیکوف داورانیک اولوغبیگفیتش؛

۶. آخونجانوف اومید عبدالرحیموفیتش؛

۷. مأموروف دیلموراد مختاروفیتش؛

۸. تولاجانوف میرزاهد میرفوشیدوفیتش؛

۹. میرضی أحمدوف مشرب شامیلیفیتش؛

۱۰. غافوروف بختیار طلعتوفیتش؛

۱۱. میرطالوف عبدالرزاق عبدالفتاحوفیتش؛

۱۲. اشرفوف صدرالدين صلاح الدينوفيتش؛

۱۳. على محمدوف عزيز اجزاموفيتش؛

۱۴. ميرضب احمدوف آتابيك عبدالخليلوفيتش؛

۱۵. رختوف انور صمدوفيتش؛

۱۷. يولداشيف انورجان سايبتوفيتش؛

۱۹. مراد طاهروفيتش نظاموف؛

۲۰. كمالوف خيرالله عبدالاحديفيتش؛

۲۱. محمودوف ديلموراد رحيموفيتش؛

۲۲. عبد الله ييف ذبيح الله خليل الله ييفيتش؛

۲۴. عبدالرحمنوف شوكت عبدالرشيدوفيتش؛

۲۵. رحيموف عباد الله رحمانوفيتش؛

۲۶. شمسيف عالم تولياجانوفيتش.

و اين هم فهرست برادران ما كه ظالمانه در مناطق تاشكند، انديجان، حوقان، كرشي و سمرقند دستگير و به تاشكند برده شده و تحقيقات بالاي شان ادامه دارد:

۱. موسى ييف شكر الله سعدالله ييفيتش؛

۲. سليموف دلشاد؛

۳. توختاسينوف عبدالحميد؛

۴. محمودوف محمدجان؛

۵. ماساليف رافشان؛

۶. امانتوردبييف عبدالغفار؛

۷. تيمiroف توراقول؛

۸. ارجاشيف خورشيد؛

۹. همتوف آتابيك؛

۱۰. عزيزوف بختيار؛

۱۱. حكيموف بختيار؛

۱۲. یولداشیف کمال؛

۱۳. رازقوف بابور؛

۱۴. عبدالرحمانوف انور؛

۱۵. تاغاییف شوکت؛

۱۷. عربوف اولوغبیک؛

ما در حزب التحریر به شدت نگران سرنوشت آنان هستیم؛ زیرا اطلاع داریم که شباب ما که در محکمه محاکمه می‌شوند، تحت شکنجه و فشار قرار دارند و می‌گیرند.

حزب التحریر یک سازمان تروریستی نیست و از زمان تأسیسش به مدت بیشتر از هفتاد سال که در بیش از پنجاه کشور فعالیت دارد، هیچ‌گونه عمل خشونت‌آمیز یا ویرانگری در هیچ جایی انجام نداده است... بیش از بیست و پنج سال از زمانی که مقامات ازبیکستان جنگ خود را علیه حزب التحریر اعلام کرده‌اند، گذشته است. با این حال و با وجود تمام جنایات هولناک، قتل‌های وحشیانه، شکنجه‌های مرگ‌بار و زندانی ساختن دهه‌هاست که توسط گروهی از جنایت‌کاران در سازمان‌های امنیتی ازبیکستان در برابر شباب حزب التحریر انجام شده است. با وجود تمام این موارد، هیچ حادثه‌ای از خشونت یا ویرانگری توسط شباب حزب در مقابل این نظام و قاتلان آن ثبت نشده است!

این‌که حزب التحریر به فهرست سازمان‌های تروریستی ازبیکستان اضافه شود، هیچ اساسی ندارد و از هیچ صحتی برخوردار نیست؛ بلکه یک جرم و اشتباه آشکار است... بنا بر این، ما از عقلاء نظارت‌های دینی مسلمانان ازبیکستان، کمیته دینی، مقامات اجرایی قانون و سایر نهادهای رسمی با اصرار می‌طلبیم که نام حزب التحریر را از فهرست تروریزم حذف کنند!

این مردم بی‌گناه و متقی که ظالمانه و دشمنانه اکنون محاکمه می‌شوند، به اثبات رسیده که در مناطقی که حضور داشتند، مانع جرم شده و دعوت را به جنایت‌کاران و دزدهای گمراه و بی‌توجه رساندند که به فضل و نعمت الله سبحانه و تعالی آن‌ها از جرم و جنایت دست کشیده و به جمع صالحان خوش‌رفتار پیوستند.

آنانی که محاکمه می‌شوند، منفعت، امنیت و سلامتی ازبیکستان نزدشان اهمیت بیشتری از مصالح و منافع شخصی شان دارد!

کسانی که محاکمه می‌شوند، اهل ایمان بوده و به دور از ریاکاری، حق را گفته و در راه الله سبحانه و تعالی از ملامت هیچ ملامت‌گری نمی‌هراسند! آنان اهل فکر و دارای منهج ثابت و پایدار هستند:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ [فصلت: 33]

ترجمه: گفتار چه کسی بهتر از گفتار کسی است که مردمان را به سوی الله می‌خواند و کارهای شایسته می‌کند و اعلام می‌دارد

که من از زمره مسلمانان (و منقادان اوامر الله) هستم؟

چرا این افراد متقی و بی‌گناه مجبور به تبعید و ترک وطن خود و مهاجرت به خارج به دلیل ستم، زندانی شدن و کشته شدن می‌گردند؟!

به شوکت میرضیایف می‌گوییم:

تمام شباب حزب التحریر که در زندان‌های ازبیکستان بازداشت شده‌اند و در حال حاضر محاکمه و از آن‌ها تحقیق می‌شود و یا در تبعید به سر می‌برند، اهالی ازبیکستان بوده و الله سبحانه و تعالی به آن‌ها حق کاملی برای بیان آراء شان و بیان هرآنچه به خیر این سرزمین است، داده است...

آقای شوکت! وقتی که به ریاست جمهوری رسیدی، به این قانون اساسی که حق بیان و عبادت را تأیید کرده بود، سوگند خوردی؛ بنابراین، این نظام هیچ‌گونه احترامی به فرمان الله سبحانه و تعالی و به قانون اساسی که تصویب شده، نداشته است! لذا از تو می‌خواهیم که:

۱. صفت "تروریستی بودن" را از بالای حزب‌التحریر برداشته و از لیست سازمان‌های تروریستی حذفش کن!

۲. همهٔ زندانیان غیرقانونی شباب حزب‌التحریر در زندان‌های ازبیکستان را فوراً آزاد نما که مدت حبس برخی از آن‌ها از بیست سال فراتر رفته است!

۳. اتهام‌های جنایی سنگین علیه شباب حزب‌التحریر که در محکمهٔ تاشکند در حال محاکمه هستند، محو و نابود گردان و آن‌ها را آزاد و کسانی را که به ناحق شباب ما را شکنجه، کشته و یا سوزانده اند، مورد محاکمه قرار بده!

۴. تحقیق و بررسی از شباب ما را که ظالمانه و دشمنانه زندانی شده اند، توقف بده!

۵. تعقیب جنایی همهٔ شباب حزب‌التحریر را خاتمه بده؛ چه آن‌هایی که در داخل هستند و یا در خارج!

حزب التحریر-ولایهٔ ازبیکستان

برگرفته از شماره 504 جریدهٔ الرایه

جمعه 29 ذوالحجه 1445ه.ق.

مترجم: محمد مزمل